

1. Jag undrar om inte Malmgren (i samråd och samverkan med Calle Söderberg) skulle kunna förmå AB. Radiotjänst att släppa fram Malmgren i Dagens Eko någon gång under september. Han borde i så fall under någon minut tala om "Esperantos ställning under kriget och efter fredsslutet", nämna helt kort om vad som hänt under kriget, meddela ställningen just nu och tala om vilka planer man har för framtiden. Samtidigt kan man fläta in litet propaganda för kurser etc. Jag undrar om det inte skall kunna gå. Detta oberoende av vilket resultat man kommer till rörande petitionen. Söderberg kan tillfrågas, om han anser det vara tillrådligt göra en framstöt.
2. Nyléns bibliotek måste vi göra något åt. En hel del av böckerna äro x bundna och i gott skick, men förbundet måste nog kosta på sig inbindning av stora packar mycket värdefulla tidningar. Det kan t.o.m. hända att - med hänsyn till bombningarna och bränderna ute i världen - dessa tidningar och tryckalster i vissa fall äro de enda exemplar som existerar. Vi emö ser naturligtvis den tid, då esperantorörelsen i Sverige har en fin, pampig, central lokal i huvudstaden. Tegelbacken skall ju försvinna om en del år, och där blir nog ingenting i stället. I den (år 1950?) förefintliga nya förbundslokalen skall biblioteket inhysas. Till dess att förhållandena bli sådana föreslås,
 - att förbundet låter sortera och ordna allt som kan bindas
 - att inbindning successivt sker av alla tidningar, kalendrar, kataloger (brev?) etc.
 - att en inventering och katalogisering efter hand sker beträffande bokbeståndet
 - att sådant material, som Nylén möjligen inte vill ha kvar av utrymmesskäl, överföres till någon esperantist (det finns väl någon som bor i Stockholms omgivningar i någon villa med goda utrymmen)

Det är inte min mening, att Nyléns böcker skola vara någon slags centralbibliotek för utlåning till vem som helst utan helt enkelt en stomme i SEFs "Studiebibliotek" att användas av dem som önska bedriva specialstudier i någon gren. I annat fall skulle snart detta historiskt värdefulla bibliotek snart läsas sönder och samman. Jag talade om en "stomme". Jag hade tänkt mig att vi skulle vädja till esperantisterna om bidrag med sådana nummer som eventuellt saknas.

Det är uppenbart, att vi försummat en hel del under åren. Många av de gamla esperantisterna ha gått bort och deras ur historisk synpunkt många värdefulla samlingar har skingrats till när och fjärran. Vid ett par tillfällen har jag hunnit att ingripa här nere i de södra landsändarna, men i ett par fall, och bland dem tvenne mycket viktiga, kom jag för sent, då jag genom min militärtjänst fick underrättelse för sent.

Det måste vara riktigt att sträva efter ett sådant s.k. studiebibliotek (ett bättre namn vill jag ha - efterlyses!), då bombningarna förstört mycket i världen. Vi som finns kvar här i Sverige med intakta vindsrum och arkiv, skulle väl kunna samlas så pass enligt kring denna uppgift, att vi kunde få till stånd ett relativt representativt bibliotek=arkiv. Museet i Wien, som innehöll många skatter, har ju gått all världens väg. De rester som finns kvar måste bevaras!